

A Kúria a dr. Zsoldos Mariann ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hermann Géza ügyvéd által képviselt GE alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 5.M.1631/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.313/2010/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. november 21. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.313/2010/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 12.000 (tizenkettőezer) forint és 3.240 (háromezer-kettőszáznegyven) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.A felülvizsgálati eljárás illetve az államot terheli.

**I n d o k o l á s :**

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes munkaviszonyát az alperes 2005. január 27-én kelt rendkívüli felmondással szüntette meg. Ennek indokolása szerint a munkavállaló 3.454.942 forint összegű kárt okozott azzal, hogy bár tisztában volt az alperesnél irányadó eljárási renddel, két, az alperes által lízingelt gépjármű tekintetében meg sem kísérelte a maradványértéken való értékesítést, hanem visszaadta azokat a lízingcégnek eladás céljából. A befolyt összeg nem fedezte a maradványértéket. Az alperes a felmondásban felszólította a felperest, hogy a kézhezvételtől számított nyolc nap alatt térítse meg a kártérítésként megjelölt összeget.A Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.221/2007/6. számú ítéletével megállapította, hogy a munkáltató intézkedése a munkaviszony körében jogszerű volt. Az alperes viszontkeresetében 3.454.942 forint és ezen összeg után 2005. január 27-étől, a rendkívüli felmondás közlésének időpontjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatai megfizetésére kérte kötelezni a felperest kártérítés jogcímén az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdése és a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján. Hivatkozása szerint a felperes a munkáltatójának kárt okozott.A megismételt eljárást követően a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 5.M.1631/2009/3. számú ítéletével a viszontkeresetet elutasította és az alperest perköltség, valamint illeték viselésére kötelezte. A munkaügyi bíróság ítéletében utalt az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, valamint az Mt. 167. § (1) - (3) bekezdésére.Kifejtette, hogy a Pest Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 8.Mf.23.391/2009/4. számú végzése és 8.Mf.22.374/2006/6. számú ítélete, valamint a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.221/2007/6. számú ítélete a felperes kártérítési felelősségét (így az okozati

összefüggést) nem állapította meg. Utóbbi határozat ebben a vonatkozásban annyit tartalmaz, hogy „... a felperes minősített kötelezettségszegésével ... az alperest elzárta az adott esetben magasabb maradványértéken való értékesítés megkísérlésétől. Ezzel pedig nyilvánvalóan súlyosan megsértette az alperes gazdasági érdekét”. Az alperesnek a felperes által használt személygépjármű visszaadásával a lízingszerződésben foglaltak alapján fizetési kötelezettsége keletkezett. Az alperes azt igazolta, hogy a felperestől követelt összegeket a lízingbeadónak megfizette, azt azonban nem bizonyította, hogy a munkavállaló a minősített kötelezettségszegésével összefüggésben kárt okozott az alperesnek. A munkáltató arra hivatkozott, hogy a legalább maradványértéken való értékesítés minden korábbi esetben sikeresen megvalósítható volt, továbbá a lízingbeadó által bekért kereskedői vételár ajánlatok nyilván alacsonyabbak a maradványértéknél, mivel a kereskedő saját haszonrealizálására törekszik. Ezzel szemben H.ZS. tanúvallomása és az E. adatai nem támasztották alá azt, hogy a konkrét esetben - a felperes által használt személygépjármű maradványérték közeli áron (legalább maradványértéken) bizonyosan értékesíthető lett volna, ha a felperes nem zárja el ennek lehetőségétől az alperest.

Az autó értékesítése tekintetében sem volt megállapítható a felperes kártérítési felelőssége. Az összegszerűség tekintetében a munkavállaló alappal hivatkozott arra, hogy a becsatolt elszámolások és számlák alapján megállapíthatóan az alperes olyan költségeket is érvényesíteni kívánt, amelyek a maradványérték összegén felüli tételek (súlyadó, rendkívüli bérleti díj, lízingdíj). Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.29.313/2010/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a felperest 1.160.639 forint megfizetésére kötelezte kamataival együtt. Az alperest terhelő illeték összegét leszállította, egyebekben az ítéletet helyben hagyta. A bíróság az alperest perköltség és illeték viselésére kötelezte. A másodfokú bíróság a tényállás kiegészítését követően megállapíthatónak találta, hogy a felperes által munkaviszonyának fennállása alatt használt V. személygépkocsival kapcsolatos iratanyag rendelkezésre áll. A szerződés megkötésekor készült fizetési feltételekről szóló megállapodás, valamint a visszaadás során készült elszámolás annak bizonyítéka, hogy az alperes ezzel a gépkocsival kapcsolatban 1.160.639 forint összeget a lízingbeadó cégnek megfizetett. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás során a maradványérték kifejezést a tanúk, illetve a felek nem a lízingbeadó és az alperes között létrejött szerződés értelme szerint használták. Az alperesnél a gépkocsi lízingelése során alapvető szempont volt, hogy a szerződés lejártá, illetve a gépkocsi visszaadása és az elszámolás során az alperesnek ne álljon fenn fizetési kötelezettsége. Maga a felperes nyilatkozta, hogy a maradványértékhez hozzá kellett számítani a még ki nem fizetett lízingdíjat a lízingbeadó cég

felé. A lízingbeadó helyesen végezte el az elszámolást, a felperes a számlát - amelyet bár nem volt jogosult, de aláírt - nem kifogásolta. Az alperes sem tudott eltekinteni a számla kifizetésétől, ezáltal a gépkocsi visszaadása miatt bizonyítottan kár érte. A felperes miután minősített kötelezettségszegésével akadályozta meg, hogy az alperes intézkedjen az értékesítés iránt, ennek a kárnak a megfizetésére köteles az Mt. 166. § (1) bekezdés alapján.

A gépkocsival kapcsolatosan a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” és az alperes viszontkeresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint azzal, hogy az alperes sem a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzése szerinti iránymutatás alapján, sem a munkaügyi bíróság végzése ellenére nem adta elő bizonyítékait és tényállításait, abba a helyzetbe hozta a munkaügyi bíróságot, hogy az a megyei bíróság végzésében foglalt iránymutatásnak megfelelően nem tudott eljárni. A bizonyítási eljárást az alperes mulasztása folytán nem tudta lefolytatni, így a korábban hozott ítélete vonatkozásában a tényállás tekintetében csak annyit tudott elérni, hogy figyelembe vette annak tényét, miszerint a másodfokú bíróság az alperes rendkívüli felmondását jogszerűnek találta. Az alperes sem a megismételt elsőfokú eljárásban, sem pedig a fellebbezés folytán ismételt másodfokú eljárásban bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, és ennek érdekében új elemmel, információval, adattal, ténnyel és bizonyítási indítvánnyal nem szolgált. A másodfokú bíróság nem hozhatott volna a 8.Mf.29.313/2010. szám alatt folyamatban volt eljárásban olyan ítéletet, amellyel a korábbiakhoz képest az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti és részben megváltoztatja. A felperes érvelése szerint az eljárás során sérült a Pp. 141. §-ának (6) bekezdése, valamint a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem (ellenkérelem) keretei között vizsgálhatta felül a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése szerint.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.391/2009/4. számú végzésével a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 5.M.2159/2005/3. számú ítéletét - a jelen per tárgyát képező - viszontkereset vonatkozásában hatályon kívül helyezte. Részletes iránymutatást adott a feleket terhelő bizonyítási teherről, amely alapján tisztázható a kár bekövetkezte, mértéke, és az okozati összefüggés (Mt. 166. §). Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a feleket a végzésnek megfelelően kioktatta, ezt követően az alperes csatolta azon átutalási bizonylatokat, amelyekkel azt kívánta tisztázni, hogy a perben kártérítésként érvényesített igényével összefüggő tartozását megfizette. Ezt követően az elsőfokú bíróság valamennyi

rendelkezésre álló bizonyíték alapján hozta meg döntését. Megalapozatlan azon felülvizsgálati érvelés, hogy a másodfokú bíróság nem egészíthette ki a tényállást és nem hozhatott megváltoztató határozatot. A jogerős ítéletben rögzített tényállás kizárólag azon bizonyítékokon alapul, amelyek az eljárás során beszerzésre kerültek. Önmagában az a körülmény, hogy a másodfokú bíróság a már rendelkezésre álló meghatározott bizonyítékoknak kiemelt jelentőséget tulajdonított és azokat a tényállás részévé tette, jogszabálysértés megállapítására nem adott módot (Pp. 206. §). A másodfokú bíróság végzése jogszabálysértés miatt helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság döntését előírva, hogy a megfelelő kioktatás mellett adjon lehetőséget a feleknek bizonyítékaik előterjesztésére. A munkaügyi bíróság ennek megfelelően a jogszabály előírásai szerint eleget tett, ezért a felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 141. § (6) bekezdése, illetve a Pp. 235. § (1) bekezdésének a megsértésére hivatkozása megalapozatlan volt. A felperes a felülvizsgálati kérelmében az Mt. 166. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésére is utalt. Ezen álláspontját azonban nem indokolta, így hivatkozása nem felelt meg a Pp. 272. §-ának (2) bekezdésében rögzítetteknek, az érdeemben nem volt vizsgálható. A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, egyebekben hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján. A felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet adott ügyben irányadó 2. § (1) bekezdés f) pontja és 14. §-a értelmében a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2012. november 21.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Fuhrmann Gábor s.k. bíró**  
**A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő**